

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Εν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Εν Τουρκίᾳ 1/2 τουρκικῆς λίρας
Εν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ 1/2 ἀγγλικῆς λίρας

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπριδὴν διευθύνοντα
Ὅδὸς Ἰπποκράτους 5

Ἡ χειρόγραφά δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (ποία ὑπῆρξεν ἡ κατὰ τὰ τελευταῖα δέκα ἔτη ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος). — Πόντος (στατιστικὴ πληθυσμοῦ καὶ σχολείων τῆς μητροπόλεως Τραπεζοῦντος). — Ἀγγέλματα καὶ θρύλοι. — Κοινοτικὰ Κυδωνίων. — Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες. — Ἀπολογισμὸς τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 22 Φεβρουαρίου 1906

Οἱ Τούρκοι παρ' ὅλην τὴν ἀτεγξίαν τῆς ἐγγενούς εἰς τὴν φυλὴν των βαρβαρότητος, παρ' ὅλην τὴν ἀγρίαν τραχύτητα των ἡθῶν, ἤτις ἀπέδειξεν αὐτοὺς ἀνικάνους καίπερ ἐπὶ ἐξάστια ἔτη εἰς διαρκὴ εὐρισκομένους ἐπαθῆν καὶ ἐπικρινωμένοι πρὸς τοὺς λαοὺς τῆς Εὐρώπης, ὧν πολλῶν μάλιστα καὶ ἐτυράννησαν ἐπὶ μακροὺς χρόνους, δεικνύονται ἀριστοτέλῃ ἐν ταῖς μεθόδοις τῆς πανουργίας, δι' ὧν παγιδεύουσι τοὺς ἡλιθίους. Κατὰ τοῦτο μάλιστα εἶναι ἄριστοι κριταὶ τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν ἐλλειψμάτων, τῶν τάσεων καὶ τῶν φιλοδοξίων των κυβερνώντων τοὺς γείτονας πρὸς τὴν αὐτοκρατορίαν των λαοὺς καὶ θαυμασία εἶναι ἡ ἐκλογὴ των καιρῶν, καθ' οὓς εἰς τοὺς μὲν παρέχουσι τοῦτο τὸ δέλεαρ, εἰς τοὺς δὲ ἐκείνο, ὅπως τοὺς πάντας καταπραυνῶσι καὶ ἐξασφαλίσωσι ἀνεπρόκλητον τὴν παράτασιν τοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ ἐλκώδους βίου τῆς ὁσμаниκῆς αὐτοκρατορίας, ἣν ἐπῆξαν μὲν τὰ αἰμακα μυριάδων θυμάτων, στηρίζουσι δὲ τοῦτο μὲν αἰσθητικῶς πλεονεξίαι τῆς ἀντιχριστιανικῆς Εὐρώπης, τοῦτο δὲ ἡ ἀφροσύνη των τῆς Ἀνατολῆς ἐθνικῶν.

Ἀλλὰ φεῦ! καὶ εἰς αὐτὰ τὰ δῶρα, ἅτινα ἡ τουρκικὴ πανουργία ρίπτει εἰς τὰ γείτονα ἔθνη, ὅπως καθησυχάσῃ τὰς ὀχληράς αὐτῇ φιλοδοξίας, ἡ μερίς τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ μακροῦ χρόνου, ἐξ ὅτου ἐξέλιπον οἱ Πανέλληνες τῶν τελευταίων ἰδίᾳ χρόνων Κουμουνοῦρος καὶ Τρικοῦπης, εἶναι ἡ πασῶν εὐτελεστάτη, ἵνα μὴ εἰπωμεν, ἡ ἀληθὺς ἐπενειδιστος.

Οἱ Σέρβοι ἀποσπῶσι τὴν μητρόπολιν των Σκοπίων, οἱ Βούλγαροι λαμβάνουσιν ἐκχωρητήρια τοῦ ἡμίσεος τῆς Μακεδονίας διὰ τῶν περιληφθέντων ἐπισκοπικῶν βεραίων, τῶν προδρόμων τούτων τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Σαραφῶφ, τοῦ Τσόντσεφ, τοῦ Τατάρτοφ, τῶν πολιτικῶν ἐκτα παρὲρ Ρωσίας καὶ Αὐστρίας, τῆς μακεδονικῆς χωροφυλακῆς, τοῦ οικονομικοῦ νυν ἐλέγχου οἱ Ρωμοῦνοι ἀναγνωρίζονται συγγενεῖς καὶ κληρονομοὶ λαοῦ ἐλληνικωτάτου, τῶν βλαχοφώνων Ἑλλήνων, καὶ προικεδοῦνται μὲ τίτλους ἐλευθερίας ἀσκήσεως ἀνατονομιστῶν ραδιουργῶν, ὅπως πλάσωσιν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ἔθνος Ρωμοῦνων ἐν Μακεδονίᾳ!

Ἡμεῖς δὲ οἱ Ἕλληνες; ὦ! ἡμεῖς λαμβάνομεν ὁσμаниκὴν ἀδαμαντοκόλλητα! Ἀφ' οὗ ἡτύχησαμεν νὰ ἔχωμεν ὑπουργοὺς τῶν ἐξωτερικῶν, ὧν ἡ κεφαλὴ ἀείποτε διετέλεσεν ἀπῆλ-λαμένη ἀπὸ τοῦ βόρους τοῦ μυελοῦ, τῆς γνώσεως, τοῦ πόνου ὑπὲρ τῶν ἀληθῶν συμπεριόντων τοῦ ἔθνους, πρέπει νὰ ἀρκεσθῶμεν βλέποντες κοσμοῦμενα τὰ στήθη των περιουσιῶν ὑπουργῶν μας.

Ἰδοὺ νῦν νέα δόξα ἐπέσκηψεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ Αὐτοῦ μεγαλειότης ὁ φιλόλαος Ἀναξ, ἀνεξάντλητος εἰς εὐμένειαν πρὸς τὸ πολυπαθεῖς ἡμῶν γένος, ἀφ' οὗ δὲν ἐκουράσθη νὰ ἀπονεύμῃ τῶν πατριάρχων, ἀφ' οὗ διεμήνυσε τοσάκις τῶν πατριάρχων, ἀφ' οὗ διέμενυσε τοσάκις διὰ τοῦ θαλαμηπόλου Αὐτῆς εὐμενεστάτας καὶ χαριτοδρότους προσήσεις μεστὰς ὑπάτης πατρικῆς στοργῆς πρὸς τὸν πνευματικὸν ἀρχηγὸν των Ρούμ, τὸν οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, ἀφ' οὗ μετὰ τὰς σφαγὰς τοῦ Κρουσάβου ἐπαρσασημοφόρησε τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος κ. Δ. Ράλλην, ἐρχεται νῦν νὰ κοσμήσῃ τὰ στήθη τὰ κατὰφορτα ἐκ τῶν μεγάλων μεγαλοσταυρῶν τοῦ ὀξυνουστάτου δλων τῶν ὑπουργῶν τῆς Ἑλλάδος, τοῦ εὐπατρίδου Ἀλέκου Σκουζέ, ἐκείνου δὲ, ὅστις ὠ-

μίλησε μὲ τὸν αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας καὶ ἔσχε συνέντευξιν μὲ τὸν κόμισα Γολου-χωύσκην, μὲ τὸ ὁσμаниκὴν ἀδαμαντοκόλλητον, Κύριοι, ἀδαμαντοκόλλητον!

Ἀρὰ γε εἰς ποίαν κατασχύνῃ τῆς Ἑλλάδος θὰ βαπτισθῇ καὶ ἡ νέα αὕτη δόξα καὶ μὲ ποίαν καιρίαν πληγὴν των συμπεριόντων τῆς Ἑλλάδος θὰ πληρωθῇ; Οἷον ἔσται τὸ τίμημα τῶν τυμπανοκρουσιῶν τούτων:

Φεῦ! ἡ ἀκριτομυθία των τηλεγραφικῶν πρακτορείων ἔσπευσε νὰ προαγγεῖλῃ τὸ τίμημα τοῦτο. Ἀντὶ τοῦ ὁσμаниκῶν ἀδαμαντοκόλλητου, δι' οὗ οἱ ἀπόγονοι τοῦ κ. Σκουζέ εἰσέρχονται πλέον εἰς τὴν ἱστορικὴν ἀθανά-τιαν, δι' οὗ τὸ ἀξίωμα τῆς Ἑλλάδος ὑπερ-υψοῦται ἀκλόνητον, οἱ χονδροκέφαλοι Βουλ-γαροὶ ζητήσαντες τέσσαρα βεράτια ἐπισκο-πικὰ διὰ τὰς Σέρρας, τὴν Δοϊράνην, τὰ Βο-δενὰ καὶ τὴν Καστορίαν ἀπεπέμφθησαν κα-κὴν κακῶς ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ Διδανίου μὴ κατορθώσαντες νὰ λάβωσιν ἡ τὴν ὑπόσχεσιν, ὅτι προσερχεῖται θὰ δοθῶσιν αὐτοῖς ἐκ των τεσ-σάρων βερατιῶν δύο μόνον!

Ἰσως λάβωσι τῶν Βοδενῶν καὶ τῆς Δοϊ-ράνης τὰ βεράτια καὶ ἰσως ἀναγκασθῶσι νὰ ἐφησυχάσωσιν. Ἀλλ' ἂν τολμήσωσι νὰ ἐπαναλάβωσι καὶ ἀλὶν τὰ μωρὰ περὶ βερα-τιῶν αἰτήματά των, ἂν μάλιστα χωρήσωσι μέχρι τῆς ἀνοσίας νὰ ζητήσωσιν ἐπισκοπικὰ βεράτια καὶ διὰ τὴν Λάρισσαν καὶ τὰ Τρί-καλα, ὦ! τότε ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες θὰ ἴδωμεν παρσασημοφορημένους καὶ τοὺς ἀστυνομικοὺς των Ἀθηνῶν κλητῆρας.

Ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος, ἐ-ξαιρέσει τοῦ διαλειμματος, καθ' ὃ ὁ Ἀλέξαν-δρος Ζαΐμης ἀποτυχὼν τελείως ἐν τῇ ἐξωτε-ρικῇ πολιτικῇ δὲν ἔλαβεν οὐδὲ ἐν παράσημον παρὰ τοῦ Σουλτάνου, κατὰ τὰ δέκα τελευταῖα ἔτη εἰς τὰς δόξας ταύτας κατηναλώθη.

Τί θέλομεν ἄλλο;

ΠΟΝΤΟΣ

Αἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς μητροπόλεως Τραπεζοῦντος ἐλληνικαὶ κοινότη-τες. — Ὁ πληθυσμὸς αὐτῶν. — Τὰ σχολεῖα, διδασκαλὸι καὶ μαθηταί.

Ἡτύχησαμεν νὰ λάβωμεν ἐπηκριβωμένον πίνακα δλων των συνοικισμῶν των εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρό-πολιν Τραπεζοῦντος ὑπαγομένων καὶ ὄντων ἡ ἀ-μυγῶν ἐλληνικῶν ἢ περιεχόντων καὶ ἑξῆς φυλετικὰ στοιχεῖα. Τὸν πίνακα τοῦτον ὁ Ἀγὼν νομίζει ἀ-ναγκαῖον νὰ παραθέσῃ εἰς τοὺς ἀναγνώστας αὐτοῦ καλὰς εἰδήσεις, ἐπὶ κυριότατος των σκοπῶν τοῦ φύλ-λου τοῦτον ὑπῆρξεν ἐξ ὅτου ἐβλῆν νὰ γνωρίσῃ τοῖς Ἕλλησι τὴν ὑπ' αὐτῶν ἀγνωσμένην Ἑλλάδα καὶ ἐν ἀπαρίσκει αὐτῶν μόνος καὶ πρῶτος πάντων ἐπι-ληφθεὶς τοῦ ἔργου τούτου κατὰ τὸ δυνατόν ἐνὶ καὶ μόνον ἀνδρὶ, ἀβροχῆτῳ τὸ πλεῖστον διατελοῦντι, συνοπτικὴν τινὰ κατὰστασιν τῆς ἀριθμητικῆς δυνά-μεως τοῦ Γένους.

Καὶ ἀρχόμεθα ἀπὸ τῆς μεγαλονύμου Τραπεζοῦν-τος. Περὶ ταύτης ἐπανειλημμένως καὶ διὰ μακρῶν ἐγράψαμεν ἐν τῷ Ἀγῶνι. Νῦν δὲ περιορίζομεθα νὰ ἀναγράψωμεν συνοπτικὰς τινὰς πληροφορίας περὶ τοῦ κατὰ τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος πίνακα ἐλληνικοῦ πλη-θυσμοῦ τῆς πόλεως καὶ των ἐλληνικῶν αὐτῆς σχο-λείων. Δι' ὧν ἡ Τραπεζοῦς διχρὴν φάρου ἐπιχέει τὸ φῶς τῆς ἐλλη.ικῆς παιδείας οὐ μόνον ἀνὰ σύμπαντα τὸν Πολιτικῶν Πόντον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ μέγα μέ-ρος τῆς μέσης Μικρᾶς Ἀσίας.

Εκ τοῦ ὅλου των κατοίκων τῆς Τραπεζοῦντος 13000 περίπου εἶναι Ἕλληνες τῇ παρεμφερμένῃ καὶ τραχεῖαν ἐλληνικὴν συνήθη ἐν τῷ Πόντῳ λα-λοῦντες. Ἐν τούτῳ ἡ ἐπίδρασις των σχολείων ἀπο-δεικνύεται μεγίστη γοργότατα φθειρομένη τὰς ἀνω-μαλίας καὶ διχιδύσας τὴν κοινὴν σήμερον παρὰ τῷ ἐλληνικῷ, ἥτις ἐστὶν ἡ ἐν ταῖς αἰθούσαις, τῷ σχο-λείῳ, ταῖς δημοσίαις συνελεύσεσι, τῷ δικαστηρίῳ λα-λουμένη.

Περὶ τοῦ Γυμνασίου Τραπεζοῦντος, τοῦ ὀνομα-στοῦ ἡδὴ Φροντιστηρίου, γνωστοτάτου εἰς τὸ Παν-ἐλλήνων περικτὸν νὰ ἐπαναλάβωμεν τὸν λόγον, ὡς καὶ περὶ των προστητημένων αὐτῷ ἀρρεναγωγείων. Ἀναγκαῖον δὲ εἶναι νῦν νὰ εἰπωμεν περὶ τῆς των θηλέων ἐν Τραπεζοῦντι ἐκπαιδεύσεως.

Ἡ ἐλληνικὴ κοινότης Τραπεζοῦντος διατηρεῖ κεντρικὸν παρθεναγωγεῖον μετὰ δύο παραρτημάτων, τὸ μὲν ἐν Δαφνοῦντι, τὸ δὲ ἐν Ἐξωτεινῇ, ὡς καλοῦνται αἱ δύο αὗται συνοικίαι. Εἰς τὰ σχολεῖα ταῦτα ἐπαιτῶνται κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1904-1905 μαθήτρια 675, ὧν εἰς μὲν τὸ Κεντρικὸν 490, εἰς δὲ τὸ τοῦ Δαφνοῦντος 120 καὶ εἰς τὸ των Ἐ-ξωτεινῶν 65. Τὸ κεντρικὸν παρθεναγωγεῖον περι-λαμβάνει νηπιαγωγεῖον μετὰ δύο τμημάτων καὶ ὀκτὼ τάξεις. Εἰδιδάξαν δὲ ἐν αὐτῷ πλὴν τῆς διευ-θυντρίας πέντε διδάσκαλοι καὶ ὀκτὼ διδασκάλισσαι.

Καὶ τὰ παρθεναγωγεῖα Ἐξωτεινῶν καὶ Δα-φνοῦντος τριτάξια ὄντα περιλαμβάνουσιν ἑκάτερον καὶ ἀνὰ ἐν νηπιαγωγεῖον. Εἰς τὸ Παρθεναγωγεῖον δὲ Δαφνοῦντος προσετέθη κατὰ τὸ ἐνεστώς σχολι-κὸν ἔτος καὶ Δ' τάξις μετὰ μιᾶς ἐτι διδασκαλίσσης. Τὸ ὅλον των φοιτητῶν εἰς τὰ ἐλληνικὰ σχο-λὰ Τραπεζοῦντος ἀνέρχονται εἰς 1870 ὧν 675 ὡς εἶπομεν μαθήτρια. Προδῆλον δὲ εἶναι, ὅτι πολ-λοὶ των μαθητευομένων τούτων ἰστέρονται καὶ ἐκ τῆς ὑπαίθρου χώρας.

Πᾶσα δαπάνη καὶ πόθεν ἐκπορίζεται τὰς πρὸς συντήρησιν των σχολείων τῆς δαπάνης ἡ κοινότης Τραπεζοῦντος;

Μελετήσατε καὶ θαυμάσατε τὴν ἀκατάβλητον φιλομουσίαν τοῦ Γένους, τὴν ἀπαράβλητον πίστιν ἐφ' αὐτοῦ, τὴν ἀδιατάκτον προσήλκωσιν εἰς τὰς ἱστορικὰς αὐτοῦ παραδόσεις, δταν ταύτας δὲν νο-θεύῃ ἡ δημοκρατία, δὲν διαφθεῖρῃ ἡ σοφιστεία καὶ ἡ ἐπενειδιστικὴ ἀνῆθικος ἀρχομανία.

Εἰς 1100 τουρκικῆς λίρας ἀνῆλθον κατὰ τὸ περελθὸν ἔτος εἰς τὰ σχολικὰ δαπάναι τῆς Τραπεζοῦν-τος. Ἐπορίσθη δ' αὐτάς:

α') Ἐκ συνδρομῶν των μελῶν αὐτῇ γρῶς.	14,000
β') Ἐξ εἰσθηρίων των μαθητῶν	30,000
γ') Ἐκ δισκῶν των ἐκκλησιῶν	25,000
δ') Ἐξ εἰσοδημάτων ἀκινήτων τῆς κοι-νότητος	11,000
ε') Ἐκ πωλήσεως βιβλίων	1,600
ς') Ἐξ ἐκτάκτων ἐσόδων (οἷον χοροὶ, ἐσπερίδες κλπ.)	9,000
ζ') Ἐκ φόρου συνοικισίων	1,900
η') Ἐκ δικαιωμάτων ἐλέγχων καὶ ἐν-δεικτικῶν	2,200
θ') Ἐκ κέρδους πωλήσεως κηροῦ	7,000
ι') Ἐξ ἐράνων κατὰ τὰς ἐορτάς Θεο-φανεῶν καὶ Τριῶν Ἱεραρχῶν	4,000

Εἰ, ταῦτα προσθετὸν καὶ μικρὰ τινα ἄλλα ἐσοδα ἐκ διαφόρων ἀφορμῶν, ὅπως ἀποτελεσθῇ τὸ πᾶν των 110,000 γροσίων.

Οἱ ὑπὸ δουλείαν ἰδελφοί, ὡς βλέπετε, ἀναγνώ-στα, μὴ ἔχοντες μῆτε κυβέρνησιν πατριῶν, ἀλλὰ μῆτε βουλευτάς, μῆτε δημάρχους, διὸ καὶ μὲν ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως προωρισμένα ἐσοδα τοῦ δή-μου μετοχτετεύουσι εἰς τὰ ἐκείνων θηλάκια καὶ των φίλων, ὑπὲρ δὲ τῆς ἐκπαιδεύσεως; τὸν δημοτῶν ἀ-ναγκάζωσι τὸ κράτος νὰ δαπανᾷ, φροντίζουσιν ἀφ' ἐκείτων τὴν εὐγενεστάτην ταύτην καὶ ἀληθῶς ἐλ-ληνικωτάτην φροντίδα φορολογουντες ἀνευ οὐδενός, νόμου ἐκείνου, τοὺς γὰρ των, τὰ κηρία, ἅτινα ἀνάπτουσιν εἰς τοὺς ἀρίστους, αὐτὰ τὰ βιβλία των τέκνων των, ἅτινα ἐν τούτοις εἶναι εὐθιγότερα των ἐν Ἑλλάδι, διότι αἱ ἐλληνικαὶ κοινότητες ἐν Τουρ-κίᾳ δὲν ἐφθασαν εἰς τὴν μεγαλοφυῆν των κυβερ-νητῶν τοῦ ἐλευθέρου βασιλείου τὴν μὲν σύνταξιν βιβλίων νὰ ἀναθέσωσιν εἰς ἀμαθεῖς, ἀλλὰ πανισχύ-ρους τοῦ κόμματος φίλους, συρραφεῖς μωρῶν καὶ ἀμαθεῶν, τὴν δὲ πωλίσιν εἰς αἰσχροκερδεῖς κατή-λους.

Ἀλλὰ θαυμαστότερον ἐτι εἶναι ὅσα ἐπιτελοῦνται εἰς τὰς ἀγροτικάς, ὀλιγαριθμῶν καὶ ἀπορωτάτας ἐλληνικὰς κοινότητας τῆς μητροπόλεως Τραπεζοῦν-τος, περὶ ὧν θὰ γράψωμεν ἐν τῷ προσεχῇ φύλλῳ.

ΑΓΓΕΛΑΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΥΓΑΙΟΙ

Ὡς οἱ μάγοι καὶ γόητες των παραμυθίων ἡ Ἀδύρτια κρατεῖ νεναρκωμένην καὶ ἐν πλήρει ληθ-όργῳ τὴν ὑπὸ ὀψιγενούς καὶ ὀλίγον ἀλλοκότου περι-σσοτέρου δὲ ἀποροδοκῆτου ἔρωτος ποτὶ αὐτὴν καταλη-φθεῖσαν Ἑλλάδα καὶ παραδίδει αὐτὴν ὁπλον εἰς ὅλας τὰς ἀγρίας καὶ βαρβάρους ἐπιθέσεις των αἰσχυρῶν νων τοῦ Βουκουρεστίου. Ὑπόσχεται αὐτῇ τὴν με-σολάεσιν καὶ ὃ ἐν Βουκουρεστίῳ προσέσκηται τῆς Ἀδύρτιας Παλαετιοῖνης μεταπέμπεται εἰς Βιέννην καὶ ἐπιστρέφει αὐτὴς εἰς Βουκουρεστίον, καρπὸς δὲ τῆς ἀφιλοκεροδούς ταύτης μεσολαΐσεως εἶναι νῆαι των Ρωμοῦνων ἔδρας πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἐαι-προσγραφὰ, νέα συλλαλητήρια, νῆαι ἀξιώσεις, μάλ-λον ὑπερφύλιοι των προτέρων. Ὅταν δὲ βλέπωσι

οἱ μεγάλοι τοῦ Βουκουρεστίου ἄνδρες, διὸ οὐδὲ ταῦτα ἐπιτυχάνουσι, σιγέρονται πρὸς τὸ ψῆδος, ὑποκρίνονται ἐπιεικίαν καὶ ἐπαγγέλλονται προθυ-μίαν νὰ διαλλαγῶσιν, ἀρκεῖ μόνον ἡ Ἑλλάς νὰ προβῇ εἰς ὑποχωρήσεις, ἀρκεῖ μόνον νὰ μείνῃ ἀθι-κτος ἡ ὑπόληψις τῆς Ρωμοῦνίας. Ἀλλὰ εἰς ποίας ὑποχωρήσεις νὰ προβῇ δύναται ἡ Ἑλλάς; πρὸς τίνας πράγματα; Τοῦτο δὲν ἠθέλησαν νὰ μελετήσωσιν ἡφα-λίως ἐπιμελῶς, ἀλλὰ δὲ ἀφιλοκεροδὸς οἱ ἐν Βιέννῃ τοῦτοφεν! δὲν ἐμελέτησαν καὶ οἱ ἐν Ἀθήναις ὀξυνου-στατοι διπλωμάται; πῶς ἡ Ρωμοῦνία καὶ καταδικαίει τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῆς Ἕλληνας καὶ δίκην ληστοῦ ἡ λωιδύτου συλλαμβάνοντος τὸν διαβήτην ἐν ὥρᾳ νυκτὸς ἐν σιενωπῷ τινὶ λέγει εἰς τὴν Ἑλλάδα; ἡ αὐτὴ βοήθειαν εἰς μετατρέψιν τοὺς Ἕλληνοελάχους τῆς Ἡπείρου καὶ Μακεδονίας εἰς Ρωμοῦνους ἢ ἐκδίδωκε τὴν Ἑλλάδα ἐν Ρωμοῦ-νίας, δημεύει τὰς περιουσίας των, παραδίδω τὴν ζωὴν καὶ τὴν τιμὴν των εἰς τὴν μανίαν των ὡμο-μουνικῶν ὄχλων. Ἀλλ' ἡ Ἑλλάς ἔχει τὸ δικαί-ωμα νὰ διαβῇ τὴν ζωὴν των τέκνων της, τὴν περιουσίαν αὐτῶν, ἀλλὰ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ πωλῇ καὶ ἰὰς συνειδήσεις των, νὰ ἐκποιῇ τὸ φρό-νημά των, νὰ ἀπεμπολῇ τοὺς πόθους των καὶ πό-θοι των ἐν Μακεδονίᾳ Ἕλληνοελάχων καὶ συ-νειδήσεις καὶ φρόνημα εἶναι, διὸ διατελοῦσιν Ἕλ-ληνες, διὸ Ἕλληνες θέλουσι ν' ἀποθάνωσιν. Ποῖος συμβιβασμὸς δύναται νὰ χωρήσῃ μεταξὺ ἀξιώσεων, ὧν ἡ μὲν εἶναι δυνατὴ, ἡ δὲ ἀδύνατος; Ἡ Ρω-μοῦνία δύναται καὶ ὑποχωρεῖται μάλιστα νὰ μὴ εἶναι βάρεαρος, νὰ μὴ εἶναι κακοήθης ὡς ὁ ἔσχα-τος των ληστῶν, νὰ μὴ πιεθῇ ἀνθρώπους, τοὺς ἐν Ῥωμοῦνίᾳ Ἕλληνας, μὴδὲν παίσαντες ἄλλο ἢ τοῦτο μόνον, διὸ ἐπεδαυλίευσαν τὰ φωνὰ των, τὴν ἐργασίαν των, τὴν δραστηριότητά των εἰς τὸν ἐξ-ανθρωπισμὸν των Ρωμοῦνων. Ἀλλ' ἡ Ἑλλάς ἀδυνατεῖ νὰ εἴπῃ εἰς τοὺς Ἕλληνοελάχους: δὲν σὰς θέλω τὰ τέκνα μου. Διότι οὐδεμία ἡθρο-πὴν δύναμις δύναται νὰ πιεθῇ καὶ ἐξαλλάξῃ τὰς περὶ πίστεως καὶ πατριδὸς πεποιθήσεις των ἀτόμων.

Τοιαύτην ἐννοίαν ἔχει ἡ ὅλη θνητοσύνη ἀληθῶς διαγωγὴ των Ἕλληνοελάχων τῆς Ἡπείρου καὶ Μακεδονίας. Αἱ κοινότητες αὐτῶν συνεσφύρουσιν εἰς ἴδρουν καὶ συντήρησιν ἐκκλησιῶν καὶ σχο-λείων, αἱ κοινότητες αὐτῶν προωστατοῦσιν εἰς τὴν διὰ παντοίων τρόπων ἐκφρασιν τῆς βδελυγμῆς πρὸς τὰ ἐξωνημένα καθάρματα, αἵνα ἐμφανίζονται ἀνὰ μέσον αὐτῶν ὡς ἀπόστολοι τοῦ ὡμουνισμοῦ καὶ τὸ ὅλον μῖσος, ὅπερ δέξεται ἐκδηλοῦται ἐν ταῖς δυοὶς ἐκείναις τουρκικαῖς ἐπαρχίαις κατὰ τῆς ὡμουνικῆς προπαγάνδας, ἐστὶν φλογερὰν ἔχει τὰς καρδίας των Ἕλληνοελάχων.

Οἱ Ρωμοῦνοι διδάσκαλοι τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν γράφουσιν ἐξ Ἑλαιοῦντος τῷ Ἀνατολ. Δελ-τίῳ ἀπεράσισαν νὰ ἀπείλθωσιν ἐντεῦθεν σήμερον τῇ 23 (ν) Φεβρουαρίου. Ἐλθόντες ἐνταῦθα ἀπὸ των ἀρχῶν τοῦ φανοῦ πορὸν δὲν ἠδυνήθησαν νὰ δασκῶσιν τὴν ἀποστολὴν των ἐλλείπει μαθητῶν. Ὁ ἐν Τσαρκοσίᾳ μάλιστα διορισθεὶς διδάσκαλος οὐδὲ μετέβη εἰς τὴν θέσιν του ἀναλογισθεὶς τὴν ὑποδοχὴν, ἥς ἐτυχε ἐν μέρους των Κοντοελά-χων ὁ προκατόχος του. Οἱ τρεῖς διδάσκαλοι οἱ προωρισμένοι διὰ τὴν ἀνύπαρκτον ὡμουνικὴν σχολὴν τῆς ἡμετέρας κομποπόλεως (Ἑλαιοῦντος) μετὰ μεγάλου κόπου ἔδρουν οἰκίῳ. Οἱ δὲ τοῦ Λα-μασίον, τοῦ Βλαχογιάννη, τοῦ Πραιτένου διδάσκα-λοι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ προσελκύσωσι μαθητὴν οὐδὲ ἕνα.

Ἡ Ἑλλάς ἐνέπνευσεν εἰς τὰς κοινότητας ταύτας τὴν τρυφήν διαγωγῇ; Ἐπέβαλον αὐτὴν τὰ Ἑλ-ληνομακεδονικὰ σόματα; Ποῦ τότε οἱ φίλοι των Ρωμοῦνων Τούρκοι; Ποῦ αἱ προσήσεις των ὁργανωτῶν Ἰταλῶν τῆς μακεδονικῆς χωροφυ-λακῆς;

Ὅχι πενηντοκταμισχίλιο Ἕλληνες ἐν Ρωμο-νίᾳ βιοῦντες, ἀλλὰ πέντε εκατομμύρια ἐν Ἑξ-ελασίᾳ ἐκ τῆς βαρβάρου ἐκείνης χώρας, ἡ Ἑλ-λὰς ἐδρίσκειται εἰς τὴν ἀπόκλιτον ἀδυναμίαν νὰ θυσιάσῃ μὴ θέλοντά εἰς τὴν ἀπάτην τοῦ ὡμουν-ισμοῦ καὶ ἕνα Ἕλληνοελάχον μόνον. Διότι τοῦτο δὲν εἶναι δικαίωμα της.

Ἡ Ἑλλάς ὁμολογεῖ, διὸ καὶ ἕνεκα των γεω-γραφικῶν ἀνυπερβλήτων ἐμποδίων καὶ ὅσα τῆς ἀσθενείας αὐτῆς δὲν δύναται νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν ἐν Ῥωμοῦνίᾳ ἀδικούμενα τέκνα της. Ἀλλὰ καὶ ἐκατοντάκις ἀσθενέστερα ἂν ἦτο, αἰσθά-νεται ἀκατάβλητον τὴν δύναμιν της νὰ μὴ συντε-λέσῃ, ὥστε πόδες Ρωμοῦνων νὰ ρυπάνωσι τὰ ἐλ-ληνικώτατα ἑδάφη τῆς Μακεδονίας καὶ Ἡπείρου.

Ἐν τούτῳ κείνῳ τὸ ζήτημα ἀπαγορεύει καὶ ἡ ποικίλη πᾶσαν μεσολάεσιν τῆς Ἀδύρτιας τένον-σαν καὶ εἰς τὴν ἐλαχίστην ἐν αὐτῇ ὑποχώρησιν τῆς Ἑλλάδος. Κατενόηθη τοῦτο παρὰ των κυβερνών-των τὴν Ἑλλάδα; Ἀέρομεν κυβερνώντων καὶ ὄχι ὑπουργοῦ των ἑσπερικῶν, διότι τοῦ μεγαλοπρε-

Ἐκ τῶν δαείων τυγχάνοντα κεκοιμημένα	
'Εν Ἀθήναις	Δρ. 25, 403, 976.95
'Εν Πειραιῶι	» 5, 343, 085.45
'Εν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι	» 25, 293, 100.28
	Δρ. 56, 040, 162.68
Χρονομικά δὲ ἐκ τούτων εἶναι	
'Εν Ἀθήναις	Δρ. 14, 074, 685.85
'Εν Πειραιῶι	» 2, 880, 292.82

Τὴν πρὸς ἄλλους καὶ ἄλλα κοινὰ πρὸς αὐτὰ (μεμνηκὰ ἐπιτροπὰς, ἐπαρτίας Συμβουλίου κτλ.) δανείων τὰ διατεθέντων πᾶσι ἐπὶ σχεδὸν ἐπὶ αὐτῇ καὶ τῇ τῷ τέλος τῶν ἐτῶν 1905.	
ἢ τοῦ ἐτ. 91 ἀπὸ τοῦ ἐτ. 1905 ἢ	4p. 48,221,710.97
ἐκλήσονται ἐκ	
τοῦ δεκάτου τοῦ τέλους τῶν ἐτῶν 1904	4p. 48,297,119.97
ἢ τοῦ ἐτ. 92 ἀπὸ τοῦ ἐτ. 1905 ἢ	
ἢ ἐκ τῶν ἐκκαθήμενων δυνάμεων καθυπο- σχῶν ἐπὶ τοῦτον ἐκτείνουσαν προαρχῶς, ὅς ἐλάττωσι, εἶναι, ὅς ὀφίονται	161,695.56
ἢ τοῦ 0.87 οἰ σχεδὸν ἐπὶ τὸ κεφάλαιον.	

Ἐπεὶ τὴν Χορηγίαν τῶν ἐπὶ γεωργίᾳ
καὶ χημικαῖς μετὰ τὴν ἐπί τοῦτον καθυστρέφουσαν

κατά την 31 Δεκεμβρίου 1905
 ἀνέχοντο εἰς . . . Δρ. 14,950,285 1/2
 ἐν ᾧ κατά την 31 Δεκεμβρίου 1904

1 9 0 5

Κεφάλαια	Τόκοι καλυπτομένων	Ἀναλογία καυσίτου
4,661,198.80	135,893.55	2,90 0/0

—, χρόνον ἀναγνώσεως τῆς κρισεως τὴν ἐπιση-

ἡμεῖς, αὐτοὶ δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάσῃ, ὅσοι

1890

